

Arrest

nr. 118 762 van 12 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die *loco* advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“U werd door het Commissariaat-generaal gehoord op 16 september 2013 van 9u47 tot 11u45, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is. Uw advocaat, Mr. Elena Fuchs loco Mr. J. BK, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgisch-Ossetische origine. U bent afkomstig uit Tirdsnizi (niet ver van de grens met Zuid-Ossetië) en u bent gehuwd en heeft twee kinderen. Uw echtgenote en kinderen verblijven momenteel in Gori, bij uw schoonouders. U vroeg een eerste maal in België asiel aan op 21 november 2012. Op 15 juli 2013 werd door het Commissariaat-generaal! een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. U

ging tegen deze beslissing niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en verliet België niet. U vroeg voor de tweede maal asiel aan op 26 augustus 2013.

U verklaarde nog steeds te worden gezocht door de Georgische autoriteiten en geviseerd te worden door andere dorpsbewoners omdat u als landverrader wordt beschouwd. Daarnaast haalde u aan dat u in september 2012 van Oekraïne naar Georgië terugkeerde nadat uw vervolgers u hadden beloofd dat ze de vorige zaken tegen u zouden laten vallen indien u zich zou aansluiten bij één van de knokploegen die voor National Movement de verkiezingscampagne en de verkiezingen saboteerde. U ging hierop in en u werd ertoe gedwongen aanhangers van Georgian Dream en mensen die voor Georgian Dream wilden stemmen onder druk te zetten. National Movement verloor echter de verkiezingen en leden van National Movement kregen zelf problemen. Mensen die zoals u deel hadden uitgemaakt van een knokploeg werden ondervraagd door de politie. Enkele hogergeplaatste leden van National Movement werden gearresteerd. U verliet Georgië opnieuw richting Oekraïne en kwam in november 2012 vanuit Oekraïne naar België,

U legde ter staving van uw huidige asielaanvraag uw Georgische identiteitskaart (origineel), een brief geschreven door VM waarin hij u bedankt voor uw inzet bij de verkiezingen (fax) en een medisch attest (origineel) voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier; dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en neergelegde documenten blijkt dat u blijft bij de vluchtmotieven die u reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag heeft aangereikt. U verklaarde nog steeds te worden gezocht door de Georgische autoriteiten en geviseerd te worden door andere dorpsbewoners omdat u, omwille van de Ossetische origine van uw moeder, als landverrader wordt beschouwd. Daarnaast verklaarde u dat u tijdens uw vorige asielaanvraag verzwegen heeft dat u in september 2012 vanuit Oekraïne naar Georgië bent teruggekeerd nadat uw vervolgers u hadden beloofd dat ze de vorige zaken tegen u zouden laten vallen indien u zich zou aansluiten bij een van de knokploegen die voor National Mouvement de verkiezingscampagne en de verkiezingen saboteerde. National Mouvement verloor echter de verkiezingen en leden van National Mouvement kregen zeer problemen met de autoriteiten.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van onderhavige aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige aanvraag kan bovendien worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [in september 2012 vanuit Oekraïne naar Georgië teruggekeerd nadat vervolgers hadden beloofd de vorige zaken tegen u te laten vallen indien u zich zou aansluiten bij een van de knokploegen die voor National Mouvement de verkiezingscampagne en de verkiezingen saboteerde. National Mouvement verloor echter de verkiezingen en leden van National Mouvement kregen zelf problemen met de autoriteiten], moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende deze feiten niet eenduidig, en aldus niet overtuigend zijn. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na de verkiezingen door de nieuwe regering een paar keer bij de politie werd opgeroepen (DVZ 2de AA, rubriek 15). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u aanvankelijk dat mensen zoals u door de politie ondervraagd werden. Toen u gevraagd werd of u ondervraagd werd door de politie, antwoordde u eerst dat u zich niet aanbood, om vervolgens te stellen dat u officieel niet werd opgeroepen (CGVS dd.

16/09/2013, P. 6 en 7), wat niet in overeenstemming is met wat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde.

Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt [een brief geschreven door Vanop Merabishvili waarin hij u bedankt voor uw inzet bij de verkiezingen], moet worden vastgesteld dat het louter een fax betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien is het weinig aanmerkelijk te noemen dat VM, een van de topfiguren van National Mouvement, een brief zou schrijven waarin hij zijn dankbaarheid uit omdat u zich heeft ingezet voor de verkiezingen en hij zijn spijt betuigt dat u daardoor nu problemen kent, aan u, die hier door aanhangers van het oude regime toe gedwongen werd om zo verder druk op u te kunnen blijven uitoefenen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling ter zake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Uw Georgische identiteitskaart legde u reeds voor in tijdens uw vorige asielaanvraag en werd toen reeds besproken.

Tot slot verklaarde u ook in behandeling te zijn voor depressie en dat u soms data en andere details vergeet. U legde een medisch attest voor waarin u Subiete wordt voorgeschreven. Uit dit medisch stuk echter kan niet worden afgeleid dat u in het bijzonder aan geheugenproblemen zou lijden, laat staan dat u niet bij machte zou zijn om een coherent verhaal uiteen te zetten. Dit blijkt overigens niet uit de gegevens vervat in het administratief dossier. Er kan daarenboven evenmin worden ingezien hoe er op grond van dit stuk aangenomen kan worden dat u met betrekking tot bezaaide gegevens wei accurate of correcte informatie zou kunnen verschaffen en zulks met name met betrekking tot andere gegevens die raken aan de kern van de vervolgingsfeiten en het asielaanvraag niet vermog te doen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 cf voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Enig middel getrokken uit de schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 48/3, 48/4, 57/6/2, 62 en van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding.

1. Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat: (...). Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn; Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten; Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden; Dat bijgevolg de ongeschikte motivatie van de betwistbare beslissing vormend is van de overtreding van een fundamenteel en absoluut recht van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden waaraan de tegenpartij niettemin meer dan als Staat wordt gehouden. Zij is zelfs de eerste die bij haar beschikkingen betrokken is geweest; De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende: (...). Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. De bestreden beslissing weigert de inoverwegingname van de asielaanvraag toe te staan. Wanneer men de bestreden beslissing beschouwt, schendt verwerende partij dit artikel manifest. De verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen. Dit artikel stelt, dat als vluchteling wordt beschouwd: (...). Minstens voldoet verzoekende partij aan de voorwaarden om te kunnen genieten van het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bepaald in het artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980: (...). De bevoegdheid die artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet aan de tegenpartij toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953

(Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn. De bevoegdheid van CGVS beperkt zich in het kader van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken of niet. Dat deze beslissing betreffende de inhoud van de zaak wordt gemotiveerd; Dat het aan CGVS wordt gevraagd om te onderzoeken of de nieuwe elementen geschikt zijn om de constatering van de vorige asielaanvraag te laten omgooien; De Verwerende partij verwijt aan de verzoekende partij dat "gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet in september 2012 vanuit Oekraïne naar Georgië teruggekeerd nadat vervolgers hadden beloofd de vorige zaken tegen u te laten vallen indien u zich zou aansluiten bij een van de knokploegen die voor National Mouvement de verkiezingscampagne en de verkiezingen saboteerde. National Mouvement verloor echter de verkiezingen en leden van National Mouvement kregen zelf problemen met de autoriteiten, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen."

De verzoekende partij heeft verklaard de redenen waarom hij dit niet heeft vermeld in zijn eerste asielaanvraag.

"Twee redenen, eerste en vooral was het zeer moeilijk wat ik allemaal moest doen. Ik heb slechte dingen moeten doen en wou het er niet over hebben, vond het moeilijk erover te praten. En ik wist toen ook niet van het bestaan van dit doc. En ik had niet kunnen aantonen dat ik ben teruggekeerde van Oekraïne naar GEO en daarom besloten wel om de waarheid te vertellen."

Hij heeft ook verklaard dat "na deze problemen moest ik naar Oekraïne gaan, om het land te verlaten. Maar toen de verkiezingscampagne begon, ik kon niet terug. Maar mijn vrouw nog in GEO. Ze zetten mijn vrouw onder druk. Ze zeiden tegen haar dat als ik voor hen zou werken en zou doen wat ze zeiden, dan zouden ze de vorige zaken tegen me laten vallen. En dan kon ik terug met mijn vrouw samenleven in GEO. Maar dan moest ik voor hen werken."

Er is geen melding van dit element in de bestreden beslissing. Maar de verzoekende partij geeft een waarschijnlijke verklaring wat de weglating van deze feit betreft bij het eerste asielaanvraag.

De verzoekende partij verklaard dat hij "werd gedwongen aan deze verkiezing deel te nemen, ik moest deelnemen. (...) Er waren kleine groepen jonge mensen, waaronder ik, die kleine dorpen moesten controleren in de Gori regio, we moesten mensen beïnvloeden. (...) we probeerden de mensen van de tegenpartijen te onder druk zetten, van Georgian Dream, en hun aanhangers. We bedreigen hen. We probeerden van hen af te komen. Dat ze geen propaganda konden maken van Georgian Dream. Dit waren illegalen activiteiten. We bedreigen mensen, dat ze voor de National Movement moesten stemmen. We beloofden hen ook dat als ze de National Movement zouden steunen, ze een job zouden krijgen, dat ze voordelen zouden hebben.

De verzoekende partij heeft ook een paar voorbeelden geven op pagina 5 van zijn gehoord. De verzoekende partij verklaard ook dat "na de verkiezingen kregen vertegenwoordiger van NAT Mov zelf problemen, ze hadden de verkiezingen niet gewonnen. Dus ze konden ons niet meer helpen. Dus mensen zoals ik werden ondervraagd door de politie. Maar ik bleef er niet langer. Ik begreep wel dat niemand me zou helpen of steunen. Dus ongeveer na een maand, een maand na de verkiezingen ging ik terug naar Oekraïne. En het bleek na de verkiezingen dat ik buiten de problemen die ik reeds had, als landverrader, kreeg ik nu ook nog problemen omdat ik met de NM had samengewerkt, dat werd zo gedaan door de nieuwe regering aan de macht".

Met betrekking tot de brief die werd getekend door VM, heeft de verzoekende partij verklaring geven die werd niet door de tegenpartij in rekening gehouden. De verzoekende partij heeft verklaard dat "een van de coördinatoren in Gori die een klasgenoot is van echtgenote zei tegen echtgenote dat er zulke brieven

waren in het hoofdkwartier in Gori, van de partij National Movement. Bij die brieven zat er ook een voor mij met mijn naam. Dus mijn echtgenote vernam dat."

De tegenpartij wenst geen enkel bewijskracht aan de fax toe te kennen.

De tegenpartij twijfelt het document eenvoudigweg op het feit dat zij niet slechts gelooft dat "is het weinig aanmerkelijk te noemen dat VM, een van de topfiguren van National Mouvement, een brief zou schrijven waarin hij zijn dankbaarheid uit omdat u zich heeft ingezet voor de verkiezingen en hij zijn spijt betuigt dat u daardoor nu problemen kent, aan u, die hier door aanhangers van het oude regime toe gedwongen werd om zo verder druk op u te kunnen blijven uitoefenen".

Uw Raad heeft niettemin geen onderzoek bevoegdheid.

Dus Uw Raad kan niet zonder enige twijfel oordelen dat het een vervals fax is. Als, zoals het schijnt te beweren de tegenpartij, het document een vervalsing is, zou het opportuun van de tegenpartij geweest zijn om zich erover te verzekeren. Bovendien kon de verzoekende partij het document origineel van Georgië laten komen aangezien het document in bezit van zijn echtgenote is. Het lijkt dus onbetwistbaar dat dit document een element nieuw is "die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt." De bestreden beslissing zegt niet de redenen (objectieven elementen) waarom de tegenpartij in twijfel deze document aanbrengt. Dat het gaat om een goede bewijs van een vervolging van de autoriteit van zijn land van herkomst; Dat hoewel het blijkt dat dit element van de verzoekende partij werd gekend, het noodzakelijk is dat dit element door de commissariaat-generaal wordt onderzocht; Dat het om een element gaat dat het mogelijk maakt om redelijkerwijs te geloven dat in geval van terugkeer naar Kazachstan, de verzoekende partij de foltering en/of onmenselijke en verendere behandelingen zou ondergaan; Dat de verzoekende partij eraan herinnert dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft verschillende keer opnieuw bevestigd zijn gehechtheid aan deze bescherming die, volgens haar, (...). Geen enkele omstandigheid is niet dus geschikt om de Staat van dit verbod los te knopen: hij zou noch de oefening ervan kunnen beperken noch van afwijken. Dat is de afspiegeling van een objectiviteit inherent aan de fundamentele rechten: de personen bezitten ze in redenen van de waardigheid die aan de menselijke persoon, ongeacht de handelingen wordt vastgemaakt, die zij hebben begaan. Het is de eer en de kracht van de mensenrechten om degenen zelfs te beschermen die ze geenszins minder - zien - hebben geëerbiedigd." Dat al deze elementen een begin van bewijs kunnen zijn dat er goed een vrees in zijn hoofd bestaat om in de zin van het Verdrag van Geneve vervolgd te worden. Dat er een overduidelijke schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 is; Dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°,

4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asiolverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asiolverzoek heeft overgezonden.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd; slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Vooraleer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een meervoudige asielaanvraag kan onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient hij derhalve na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat dergelijke elementen niet aanwezig zijn, zodat hij verzoekers tweede asielaanvraag weigerde in overweging te nemen. Derhalve kan verzoeker niet dienstig de schending opwerpen van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, aangezien de toetsing van een meervoudige asielaanvraag aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet behoort tot een volgende fase in het onderzoek van de asielaanvraag die *in casu* niet aan de orde is.

De commissaris-generaal oordeelde: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [in september 2012 vanuit Oekraïne naar Georgië teruggekeerd nadat vervolgers hadden beloofd de vorige zaken tegen u te laten vallen indien u zich zou aansluiten bij een van de knokploegen die voor National Mouvement de verkiezingscampagne en de verkiezingen saboteerde. National Mouvement verloor echter de verkiezingen en leden van National Mouvement kregen zelf problemen met de autoriteiten], moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”*

Verzoeker maakt met zijn citaten uit de eerste asielaanvraag en een uitleg waarom hij een aantal gebeurtenissen niet heeft vermeld tijdens de eerste asielaanvraag niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en*

waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet." Verzoeker heeft bovendien nagelaten tijdens het laatste gehoor een verklaring te geven waarom hij een aantal gebeurtenissen niet heeft vermeld tijdens de eerste asielaanvraag.

De commissaris-generaal oordeelde: "Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt [een brief geschreven door VM waarin hij u bedankt voor uw inzet bij de verkiezingen, moet worden vastgesteld dat het louter een fax betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas."

Verzoeker brengt tegen dit motief in: "Uw Raad heeft niettemin geen onderzoek bevoegdheid. Dus Uw Raad kan niet zonder enige twijfel oordelen dat het een vervals fax is. Als, zoals het schijnt te beweren de tegenpartij, het document een vervalsing is, zou het opportuun van de tegenpartij geweest zijn om zich erover te verzekeren. Bovendien kon de verzoekende partij het document origineel van Georgië laten komen aangezien het document in bezit van zijn echtgenote is."

Verzoeker gaat in zijn kritiek uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt niet dat dat de neergelegde fax vals is, doch enkel dat het louter een fax betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. De opmerking dat het origineel van het document bij zijn echtgenote in Georgië is, is een loutere bewering en derhalve niet dienend.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC